

Запасите от търпение (08.03.2021 г.)

За земетресенията

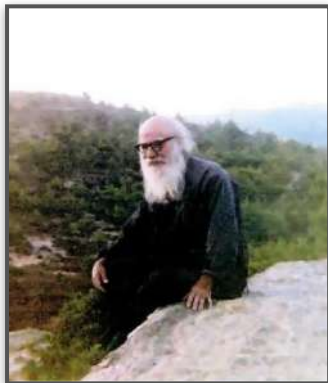
И едно последно нещо. Покани ме на гости едно приятелско семейство: „Ела, владико, да хапнем месо в четвъртък вечерта“. Добре, казвам, ще дойда. И си говорехме там в къщата, където се бяхме събрали и ядохме. Добре си хапвахме и се смяхме, и пяхме църковни и някои народни песни. А докато пеехме, чух да звъни телефонът ми. Откъде, мислите, ме търсеха? От мястото, където стана земетресението, от Гърция. Един свят отец звънеше, не добър, а свят, едно е добър, друго свят. Този е светец, но няма да кажа името му, защото сме приятели с него.

И ми казва: „Отче, Ваше Високопреосвещенство, помоли се за нас и прекръсти ни оттам, където си. Вие ядете, пиете, забавлявате се, подготвяте се и за „месния четвъртък“ (на гръцки циклопемти, четвъртък на месопустната седмица, когато обикновено се яде печено месо, б. р.), а моите хора са навън на студа, увити с всякакви одеяла. Някои възрастни хора са в палатки, други са в колите, изпълнени със страх, краката ни се клатят, сградите ни също. От деня, когато започна това земетресение, всеки ден имаме вторични трусове – 4-а степен по скалата на Рихтер, 5-а, 5.5-а степени. Много голяма е силата на земетресението. Хората са напласени. Не ни стигаха другите лоши

Митр. Неофит (Морфу)

неща в Гърция, както и управниците, които имаме, и мълчанието на владиците ни, които не ни подкрепят, та си рекох да ти се обадя на тебе, понеже слушаме проповедите ти и получаваме сила, да ни прекръстиш оттам, където си, за да ни даде „търпението и вярата на светците“ (чували са ме да казвам често тази молитва *Господи Исусе Христе, дай ни търпението и вярата на светците!*). И преди да успея да му дам благословията си, човекът започна да вика: „Ето, сега, докато говорим, владико, се тресе цялата къща.“ Ставаше поредният вторичен трус в момента, в който говорехме, а по-късно научихме, че е бил 5.8 степен по скалата на Рихтер. И го чувах как реагираше. Всички млъкнахме, секнаха и песните, и песнопенията, и хубавото ядене.

Какво, мислите, казваше добрият отец? Чувах: *Господи помилуй! Господи помилуй! Господи помилуй този Твой свят и нас!* Чувате ли? В трудни моменти само две думи намира душата да каже: *Господи помилуй!* или *Света Богородице!* Нищо друго не казва православната душа! Но за да ги намери и каже в такъв момент, и за да получи закрила, човек трябва, когато няма земетресения, войни, глад, болести, да напълни душата си със запаси от търпение и вяра. Разбирате ли какво означава запас? Означава да напълним „склада“ на душата си с търпение и молитва, с често причастяване, с изповед и покаяние. В същия момент спря земетресението, но си бях казал, че няма да приключим

разговора, докато не се успокои Божият човек от тази тревога. И му казах: „Отче, благославям те! Отче, прекръствам те!“

И го прекръствах отдалече, защото свети Порфирий ни казваше: „Силата на епископа, на владиката, е да благославя!“. В нашите ръце е. И го благославях от Астромерити, където бях, та чак до Лариса, където беше той. А когато се поуспокои, отецът се разплака и ми каза: „Владико, виждаш ли как живеем заедно ние?“ В онзи момент се засрамах, че ядях, засрамах се, че пеехме псалми и песни. А последното, което ми рече, беше: „Каж ми една добра дума, една молитва, подходяща за това изпитание, което преживяваме, за земетресението.“

Тогава си спомних в онзи момент за свети Филумен и за неговия брат близък, също светец, отец Елпидий. Когато стана земетресението през 1981 г., всички блокове в Атина се напукаха. Земетресението и тогава беше много силно. Отец Елпидий беше жив, почина през 1983 г. Когато стана земетресението, *Св. Порфирий Кавсокаливит* хората слезли от блоковете. Излезли всички на площадите, на открито, също и племенниците му, и сестра му, при която живеел тогава, а отец Елпидий спял. Племенникът му Емилиан отишъл при него и му казал:

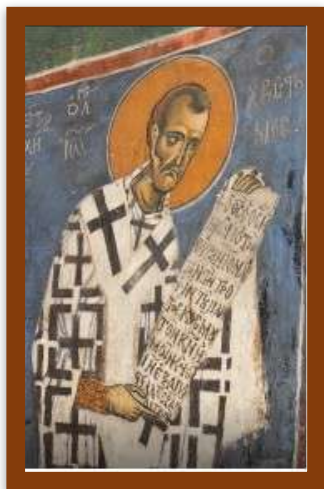
- Дядо, ставай, стана земетресение!
- Усетих го, чедо, не спя, моля се.
- Няма ли да слезеш долу?
- Не, чедото ми.
- Но вторичните трусове, дядо, са по-опасни.

Действително, те са по-опасни, защото къщата може да не се срути по време на земетресението, но да падне при последващите трусове, тъй като вече са се появили пукнатини. Отец Елпидий му рекъл:

- Вие слизайте, а аз ще остана тук да се моля. И те моля да отидеш да напишеш на блока ни това, което е казвал свети Йоан Златоуст на християните, когато станали големите земетресение в Антиохия.

Тогава свети Йоан бил още свещеник, по-късно станал епископ. Той препоръчал на християните:

- Идете и напишете върху стените: *Христос е с нас, стой права!*

Св. Йоан Златоуст

Това означава: Христос е с нас, заповядвам ти, къщата ми, да стоиш права! Там, където християните повярвали на свети Йоан Златоуст, а преди това и на свети Симеон Нови Стълпник, който им казвал същото, когато ставали земетресения, ничия къща не се напуквала. А домовете на тези, които им се подигравали, падали.

И казах на добрия отец от Лариса да каже на хората да се молят и да напишат на къщите си *Христос е с нас, стой права!*, и ще дадете сила на стените. А силата кой ще я даде? Не желязото и бетонът, а вярата ни. Тази вяра, която укрепя вселената, не само къщите ни, но и самата вселената, както ще чуете в Православна неделя. Разплака се добрият отец и ми каза:

- Видя ли защо се обадох на тебе? Знаеш ли на колко други можех да се обадя, но си казах, че ще се обадя на тебе, защото ти общуваше със светци и все някой от тях, които познаваше, ще ти е казал нещо за земетресенията.

Обща снимка на старец Елпидий и свети Филумен, отдолу: старец Елпидий

Казвам ви ги тези неща, защото не се знае какво ни носи утрешният ден. Ние нека да имаме запаси от вяра, за да можем да казваме: *Христос е с нас, стой права!*

Превод от гръцки език: Мария Христова